

Motion till riksdagen 2007/08:A397

av **Leif Jakobsson m.fl. (s)**

Arbetsmarknaden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett effektivt arbetsmarknadsprogram i synnerhet riktat till dem som står längst från arbetsmarknaden.

Motivering

Högkonjunkturen och en målmedveten politik under många år inom forskning, utbildning, arbetsmarknadspolitik och ekonomisk politik gör nu att sysselsättningen stiger snabbt. Det är ytterligt glädjande. Men tyvärr leder regeringens arbetsmarknadspolitik till att de som nu skulle ha fått chansen – de som står längst från arbetsmarknaden – inte kan vara med och inte får chansen. Tydligast syns detta på statistiken över långtidsarbetslösa ungdomar som har ökat med 300 % sedan regeringen tillträdde samtidigt som jobbtillväxten är god.

Förklaringen är att regeringen valt att betala skattesänkningarna för de rika med kraftigt minskade aktiva arbetsmarknadsinsatser för dem som står längst från arbetsmarknaden. Regeringens dogmatiska politik leder både till att många långtidsarbetslösa inte får chansen att komma ut på arbetsmarknaden och till att tillväxten hämmas i expanderande branscher därför att arbetsmarknadsutbildningen i bristyrken numera är obefintlig.

En högkonjunktur ställer ökade krav på arbetsmarknadspolitiken, inte mindre som regeringens politik ger uttryck för.

Flera kommuner i Skåne har en låg sysselsättningsgrad mycket beroende på att dessa kommuner tagit ett stort ansvar för den nationella flyktingpolitiken. Systemet med eget boende har yttermera lett till att nyanlända invandrare har valt att bosätta sig i dessa kommuner. Det tar ganska lång tid för nyanlända att lära sig svenska, komplettera yrkesutbildning och inte minst forcera de osynliga spärrar och hinder som olika former av diskriminering tyvärr

Fel! Okänt namn på

sätter upp. Dessa grupper skulle med en aktiv och ambitiös arbetsmarknads- politik nu ha mycket bättre möjligheter att få fotfäste på arbetsmarknaden, men istället väljer regeringen att permanenta deras utanförskap. Insatser som skulle behövas är t ex det förstärkta anställningsstödet som regeringen tog bort, yrkesutbildningar och kompletteringsutbildningar.

En del kommuner tar idag ett stort ansvar för arbetsmarknadspolitiken trots att det är statens ansvar. Malmö stad driver t ex arbets- och utvecklingscentra som aktiverar dem som står längst från arbetsmarknaden. Ett samarbete mellan arbetsmarknadsmyndigheterna och kommunerna är nödvändigt om de som står längst från arbetsmarknaden ska kunna komma in i arbete. Därför är det högst oroande att regeringen i budgetpropositionen för 2008 dels skriver att kommuner som medverkar inte kommer att få ersättning för sina insatser, dels slår fast att även om kommun och arbetsförmedling avtalar om samarbete så betraktar inte regeringen sådana avtal som bindande. Det är inte rimligt att kommunalskattemedel ska finansiera statens bristande ansvar för arbetsmarknadspolitiken.

Vi efterlyser ett effektivt arbetsmarknadsprogram speciellt riktat till dem som står längst från arbetsmarknaden för att ta vara på högkonjunktorens fördelar så att även de får möjlighet att komma i arbete.

Stockholm den 2 oktober 2007

Leif Jakobsson (s)

Christer Adelsbo (s)

Kerstin Engle (s)

Christin Hagberg (s)

Bo Bernhardsson (s)

Inger Jarl Beck (s)

Ylva Johansson (s)

Hillevi Larsson (s)

Göran Persson i Simrishamn (s)

Luciano Astudillo (s)

Marie Granlund (s)

Ann Arleklo (s)

Kent Härstedt (s)

Morgan Johansson (s)

Anders Karlsson (s)

Ronny Olander (s)